

učnika; iz svoje glave pa je še dodal: „za tega voljo so dnevi pozimi kratki, poleti pa dolgi“.

(Zlati dolar v Kalifornii.) V Kalifornii, tisti deželi Amerike, kjer so v novejših časih našli zlata na kupe, kujejo vès dolar le iz zlata in nimajo nobenega drugega; naj manjši dolar v ti deželi ima po našem vrednost blizu 40 krajc., pa je tako majčkin, da ni večji od leče. Da je taki drobiž zlo neroden za rabo, vsak lahko razume; vendar niso zametovati tudi te lečice, za katere bi marsikteri današnji Esau rad prodal svoje pervorojenstvo.

(Kje je življenje človeško naj krajše, kje naj dalje?) Slavni statistikar Moreau je zrajtal, da na Laškem, Gerškem in Turškem vsako leto umerje izmed 30 ljudi eden, na Nizozemskem, Francozskem in Pruskem izmed 39, v Švajci, našem cesarstvu, na Portugaljskem in Španjskem izmed 40, na Rusovskem in Poljskem izmed 44, na Nemškem, Danskem in Švedskem izmed 45, na Norveškem izmed 48, v Islandii med 53, na Angležkem med 58, v Škocii in na Irskem med 59 eden.

Novičar iz raznih krajev.

Že se sliši od več kupčijskih in obertnijskih zbornic, da so z osnovo nove postave za obertnike in rokodelce, od katere smo v zadnjih listih lanskega leta govorili, popolnoma zadovoljne in da poterjujejo pravilo ministertva, naj bi se obertnikom in rokodelcom vprihodnje polajšal nastop samostojne delavnosti. — Vladni časnik „Oest. Corr.“ piše, da tisti poboljški, ki so jih presv. cesar zavolj dragine dovolili ces. uradnikom z manjšo plačo, se jim bojo plačali 1. dan prihodnjega mesca za čas od 1. listopada 1855 do konca aprila 1856; posebni pripomočki pa se bojo dali le takim, ki bojo skazali, da so jih res potrebni. — V sredo so cesar sami v dvorni cerkvi dunajskemu višjemu škofu izročili kardinalni barêt. — Tudi zima ne more vžugati kolere; v Trumavi blizu Dunaja, kjer je, kakor smo unidan povedali, se kolera ravno pred božičem v neki predivnici začela, jih je do 28. decembra med 600 delavci te fabrike 52 zbolelo, 16 pa pomrlo; v novem letu ni nobeden več umrl; nečedna studenčnica in presilno delo tudi ponoči je nek krivo te prikazni. — Nič se še prav ne sliši, kaj bode car rusovski odgovoril na ponudbe miru. Le to se je zvedilo, da rusovsko ministertvo je poslalo svojim poročnikom pri različnih vladah razlago, pod katerimi pogodbami car Aleksander dovoli spravo zastran črnega morja; te pogodbe so: 1. pravilo, da Dardanele zaperte ostanejo, ima ostati, kakor pred; 2) nobena vojna ladija se ne bo pripustila na črno morje razun tistih, ki jih po vzajemnem dogovoru rusovska in turška vlada hočete tam imeti; 3) kolikšno naj je število teh vojskinih ladij, bote Rusija in Turčija same določile brez vdeležstva drugih vlad. — Če je res, da je to zadnja beseda rusovske vlade, še ne zeleni oljka miru, ker že v dunajskem zboru lanskega leta niste angležka in francoska vlada tega hotle, da bi osoda črnega morja bila le v rokah Rusije in Turčije. — Admiral knez Menšikov, kateri je bil v začetku rusovsko-turške vojske toliko imenovan, od katerega se pa že od lanskega mesca sušca ni nič več govorilo, ker mu je rajni car Nikolaj višjo armadno poveljstvo v Krimu vzel in mu službo v državnem svetovavstvu dal, je s pet poklican v novo imenitno službo; po carskem povelji od 20. dec. je izvoljen za vojnega poglavarja v Kronštadt z vso oblastjo in z vsimi predpravicami, katere grejo višjemu poveljniku ob času vojske; v tem, ko obderži vse prejšnje častne službe, so mu podveržene vse armade na suhem in na morji v Kronštadt. — Car Aleksander je dal generalu Muravievu in njegovi armadi za junaško stisko terdnjave Kars svojo zadovoljnost na znanje in ga poslal z velikim kri-

žem reda sv. mučenca in zmagovavca Jurja. — Za gotovo se sedaj sliši, da zavolj ovér slabega vremena se je Omerpaša s svojo armado vernil. — Pripoveduje se sedaj, da tista knjižica iz Pariza, ktera za končanje vojske dokazuje potrebo občnega zbora vsih vladarjev, in ktera se je pripisovala cesarju Napoleonu samemu, je od Duvyrier-a, tajnika Napoleonovega, — je pa to toliko, kakor da bi bila cesarjeva. — Knez Ghyka, gospodar Moldave, je ukazal svojemu ministertvu izdelati osnovo postave, kako naj bi se v Moldavi še obstoječe robstvo ali sužtvo odpravilo proti temu, da se posestniki sužnih odškodovajo za zgubo te pravice, po kateri imajo ljudi v lasti kakor živino. Pač čas je, da človek človek bode! — Kar so lani angležki vojaki v Krimu premalo imeli, imajo letos preveč. Čujte, kakošno zimsko oblačilo vsaki letos ima: Vsak ima debelo sukneno, s kožuhovino podvlečeno suknjo; čez to suknjo ima še z ovčjimi kožami obšiti plajšč; vsak ima dva para debelih suknenih hlač, dve jopi, rokavice, opasnik zoper kolero, en par škornjic do steginj, skozi katere ne more moča, en par dolgih volnatih nogavic, dva para pa kratkih, in kučmo z ušesi.

Predpustna.

Po Vodnikovi meri.

Zdaj ure so zlate,
Dekleta, za vas,
Ki leta imate:
Možitve je čas!

Norčavi pust kaže
Dolg jezik iz ust;
Ak pratka ne laže,
Bo kratek predpust.

Snubačev število
K številu deklet
Ni letos obilo:
Mi znate verjet'.

Če kaša je draga,
Za dečve ni vlák,
In kratka še špaga,
Pomisli si vsak.

Znabiti da pahne
Piš godnih devic,
Da fanta navdihne,
Jih rešit' iz víc.

Nikar ne deržite
Oj! na-se preveč;
Priložnost odide —
Pa ni je kmal več.

Pri možu išite
Le pridne roké,
Nikar ne želite
Ga kože gladké.

Kjer mož ne pridela,
Vse kmalo tičí,
Ko b' žena imela
Še take rečí.

Saj dota se zmota,
Ni tu in tam nič,
Če kdo ne zavota
Spet praznih mošnjic.

Lepota tud' mine,
Se zgerbi obraz,
Kot rožicam zgine
Njih cvetje in kras.

Marsktera si ruje
Iz glave lasé,
Na skrivnem zdihuje
In briše solzé.

Je na-se deržala
Le reva preveč,
Samica ostala,
Le sebi je všeč.

Snubače imela
Bogatih je hiš,
Zdaj milo želela
Bi ga od kopiš.

Zastonj zdaj nastavlja
Tern'k, mreže in sak,
Se lišpa, napravlja,
In hodi na prag.

Od mraka do zora
Se zlo togoti,
Ko Vilкова Lora
Previdnost roti.

Ter pravi: „Serditi
Herodež, tirán,
Ga dal je umoriti
Na pametve dan“.

„Vse moje družice
So zdavnej žené;
Ni huje pušice,
Ko srečajo me“.

Dekleta jemljite
Si taki izgled:
Za starost skerbite
Od mladih že let!

Za pozne cvetlice
Kdo puli se mar?
Ko mēdle norice
Stojé v nemar;

Na dan pepelnice
Pa tirajo ploh
Ko blede samice
Po svetu okrog.

Vojteh Kurnik.

Pogovori vredništva.

Gosp. V. K. K. v t.: Vse objubljeno nam bo prav prav ljubo.